

Το αλφαβητάρι με τα παραμύθια μας...

A1: Αλεξίου Ραφαήλ, Βυζούκη Τίτη, Γαλάνη Αναστασία, Κόντος Ιωάννης, Μαγκλάρας Γιώργος, Μητρογεώργος Οδυσσέας, Μήτσιος Χρήστος, Μπίρμπος Χρήστος, Μπλαντζούκα Δέσποινα, Ντούρου Γιώτα, Πανουσάκος Γιώργος, Σαλβάνος Κωνσταντίνος, Σούλα Γιόελ, Τσίμαρης Παναγιώτης, Τσολίγκας Νικηφόρος

A2: Αρματάς Ρωμανός, Γκόλια Μαρίλια, Γκόλιας Θέμης, Κωστάκης Φίλιππος, Λέκκου Όλγα, Μήτσης Βασίλης, Μήτσης Φοίβος, Μπάκος Γιώργος, Μποζούρης Νικόλας, Πέτσιος Φίλιππος, Σιώζος Αριστοτέλης, Τσιούπης Άγγελος, Τσολίγκα Ευθυμίνια

Το αλφ αβητάρι με τα παραμύθια μας

Από τις μαθήτριες και τους μαθητές των Α1 και Α2 τάξεων του 19^{ου} Δημοτικού Σχολείου Ιωαννίνων.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	σελίδα
Το ταξίδι των αχινών	4
Μαύρος και λευκός	5
Το καλοκαίρι	6
Μπουρού	7
Βάσω η βατραχίνα	8
Ο κ. Κωνσταντίνος και ο Καλικάντζαρος	10
Ο Δράκος και τα δεινοσαυράκια	12
Παραμυθοσαλάτα	14
Οι Στιγμές μας	16

Το ταξίδι των αχινών

Πέντε αχινοί
σε αεροπλάνο μπήκαν
για ταξίδι μακρινό
κάπου στην Αμερική.

Αχινόσπιτο αγοράσαν
ρούχα άνετα καλά
τρυπητά για τ' αγκάθια
και χορτάσαν αχινοπαγωτά!

Για μαγιό φορέσαν αχινοβρακιά
σε παραλία πήγαν όλο χαρά
και στη χρυσή άμμο
έκαναν τρελή βουτιά.

Μαύρος και λευκός

Μαύρος και λευκός
πολύ αγαπιούνται
και στην καρδιά τους
φιλία και δύναμη γεννιούνται.

Όλα τα παιδιά
ζουν με αλληλεγγύη
και η χαρά ανθίζει
στην παιδική ψυχή.

Όλοι οι άνθρωποι της Γης
μια μεγάλη αγκαλιά
υγεία και ειρήνη
να 'χουν για φτερά.

Σκοτάδι και φόβος
να μην υπάρχει στη Γη
παιχνίδια και γέλια
να είμαστε όλοι μαζί.

Το καλοκαίρι

Το καλοκαίρι κλείνουν τα σχολεία
και μπαίνουν στη βιβλιοθήκη τα βιβλία.
Τέλος το διάβασμα και η ορθογραφία
είναι ώρα για παιχνίδι και φασαρία!

Παίρνουμε το καπέλο μας και πάμε παραλία.
Συναντάμε τον κάβουρα, τον αχινό, τον αστερία.
Κάστρα φτιάχνουμε στη ζεστή την άμμο
αχηβάδες και κοχύλια βάζουμε πάνω!

Επιτέλους έφτασε το γλυκό καλοκαίρι
που το περιμέναμε όλη τη χρονιά.
Θα παίζουμε, θα κολυμπήσουμε, θα φάμε παγωτά
και το φθινόπωρο θα βρεθούμε όλοι μαζί ξανά.

Η Μπουρού

Μια μπουρού μου 'δωσαν.

Μέσα της τραγουδά
μια γαλάζια θάλασσα με αεράκι.

Θαλασσινή αγάπη
η καρδιά μου γέμισε,
με πολύχρωμα ψαράκια
από ήλιο και ειρήνη.

Μια μπουρού μου 'δωσαν.

Βάσω η βατραχίνα

Έναν καιρό και μια φορά ζούσε σε ένα βάλτο με βούρλα μια όμορφη και κομψή βατραχίνα. Το όνομά της ήταν Βάσω.

Είχε βαμμένα μαλλιά και φορούσε βεραμάν γυαλιά και βαμβακερά φορέματα. Στο κορμί της είχε βαθυπράσινες βούλες.

Είχε βαρεθεί το βίο της στον βάλτο. Όλη μέρα διάβαζε βιβλία και άκουγε τα βατράχια: «Βρεκεκέξ κουάξ κουάξ, βρεκεκέξ κουάξ».

Πήρε λοιπόν τη βιολετί βαλίτσα της ανέβηκε στο βαρέλι- βάρκα και αποχαιρέτησε τον βάλτο.

Μέρες και νύχτες αρμένιζε σε βαθιά νερά και βρέθηκε τελικά στο Βόρειο Πόλο. Εκεί βρήκε τον Άγιο Βασίλη με τους βοηθούς του να ετοιμάζουν δώρα για την Πρωτοχρονιά. Η Βάσω ζητά για δώρο να βρει έναν γαμπρό βασιλιά που να παίζει όμορφο βιολί...

Όλη τη βδομάδα έκανε βόλτες στην πόλη. Συνάντησε βόδια βερικοκί, βατομουριές βυσσινί, βουνά πορτοκαλί και βαρετούς βασιλιάδες.

Τα βράδια ξάπλωνε κουρασμένη στο κρεβάτι της και έβλεπε όνειρα γλυκά και βελουδένια.

Ένα πρωί ξύπνησε χαρούμενη και πήγε να πει βυσσινάδα στο βασιλικό κήπο. Εκεί συνάντησε έναν βασιλικό βάτραχο με βελούδινο βρακί, που ήταν όμορφος και έξυπνος πολύ. Έπαιζε γλυκιά μουσική με το βιολί του. Ερωτευτήκανε μεμιάς.

Ο γάμος έγινε αμέσως. Η εκκλησία στολίστηκε με πολύχρωμες βιολέτες και μυρωδάτους βασιλικούς.

Ταξίδι πήγανε στη Βενετία και έπιναν γρανίτα βυσσινάδα κάνοντας ρομαντική βαρκάδα.

Μέσα στη Βουλή πήγαν και χαρούμενοι πολύ ανακοίνωσαν τον γάμο τους για να τον μάθει όλο το βασίλειο των βατράχων...

Κι έζησαν αυτοί καλύτερα κι εμείς καλά...

Ο κύριος Κωνσταντίνος και ο Καλικάντζαρος

Κάποτε, κάπου κοντά στην Κέρκυρα, σ'ένα κτήμα ζούσε ο κ. Κωνσταντίνος.

Ήταν ένας κύριος κοντός με κοιλιά, καμπούρα, λίγο κουφός και λίγο κουτσός. Όμως ήταν καλόκαρδος και καλοφαγός.

Φορούσε πάντα κόκκινο καπέλο, κίτρινο κοστούμι, καφέ κάλτσες και καφέ παπούτσια.

Στην κατοικία του είχε πολλές κρεβατοκάμαρες. Στην δική του είχε ένα κρεβάτι με κομοδίνα, έναν καθρέφτη, κουρτινόξυλα με κοκκινοκίτρινες κουρτίνες και μια κουνουπιέρα.

Στον κήπο του είχε καρυδιές, κορομηλιές, κερασιές, κυδωνιές, καστανιές, κληματαριές. Καλλιεργούσε καρότα, κουκιά, κουνουπίδια, καρπούζια. Στις γλάστρες του είχε κάκτους, κρινάκια, κυκλάμινα.

Στο κοτέτσι του είχε κότες που έκαναν κόκκινα αβγά και έναν κόκκινο κόκορα. Μια καφέ κατσίκά που έκανε γάλα κακάο και κουνέλια που έτρωγαν καρότα.

Μια Κυριακή όμως συνέβη το κακό. Απ' την καμινάδα κατέβηκε ένας κατάμαυρος, κακάσχημος καλικάντζαρος και έπεσε μέσα σε μια κατσαρόλα με καφτή κοτόσουπα.

Καταβρόχθισε την κοτόσουπα, κήκε, κατέστρεψε τον κήπο, καπέλωσε τον κ. Κωνσταντίνο με έναν κουβά κάρβουνα, κυνήγησε τις κότες, τα κουνέλια και την κατσίκά.

Στην αρχή ο κ. Κωνσταντίνος κατατρόμαξε. Όμως μετά κατακόκκινος από το θυμό άρπαξε ένα καρεκλοπόδαρο και κυνήγησε τον Καλικάντζαρο, που από τον φόβο του έγινε καπνός.

Και έζησε ο κ. Κωνσταντίνος από την Κέρκυρα καλά κι εμείς καλύτερα.

Ο Δράκος και τα δεινοσαυράκια

Μια φορά κι έναν καιρό ζούσε σ' ένα δάσος ένας δράκος δυνατός, ψηλός και καλόκαρδος μα πάντα δακρυσμένος. Το όνομά του ήταν Διομήδης.

Το δρακόσπιτο ήταν διώροφο και στολισμένο παντού με διαμάντια. Του άρεσε πολύ το φαγητό. Έτρωγε κάθε δειλινό δρακόσουπα δυναμωτική, δημητριακά, δίπλες με μέλι και παγωτό δαμάσκηνο.

Το βράδυ έπινε μια δεξαμενή χυμό δαμάσκηνο κι έτσι έσβηνε τη δίψα του και γινόταν δυνατός κι ατρόμητος.

Ένιωθε όμως μεγάλη μοναξιά. Η Δευτέρα ήταν η καλύτερη μέρα γιατί περνούσε από το δρακόσπιτο ο δασοφύλακας ο Δημήτρης. Τον κερνούσε δίπλες και παγωτό δαμάσκηνο και έπιναν παρέα χυμό. Όταν έφευγε του χάριζε πάντα ένα μικρό διαμάντι.

Κάποια Δευτέρα ο δασοφύλακας βρήκε στο δάσος δύο αβγά δεινοσαύρων και τα δώρισε στον φίλο του το δράκο. Από εκείνη τη στιγμή άλλαξε η ζωή του. Τα έβαλε σε δροσερό και ασφαλές μέρος και περίμενε να βγουν τα δεινοσαυράκια...

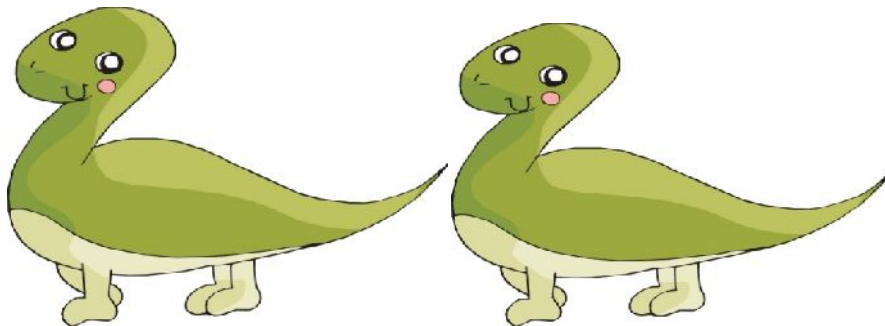

Όσπου μια μέρα έσκασαν τα αβγά και βγήκαν τα δίδυμα δεινοσαυράκια. Ήταν μεγάλα και δίχρωμα. Το ένα είχε χρώματα δερματί και μοβ και το άλλο δαμασκηνί και ροζ. Τα δόντια τους ήταν μεγάλα και στραβά. Τους έδωσε τα ονόματα Διονύση και Δημόκριτο.

Ο Διονύσης και ο Δημόκριτος ήταν διαολάκια σωστά και ξεσήκωσαν το δρακόσπιτο με τις ζαβολιές τους και τις ζημιές τους. Δίχτυ τεράστιο άπλωσε ο Διομήδης ο δράκος, για να μην φύγουν και τα χάσει. Διασκέδαζε πολύ με την παρέα τους. Τα δάκρυα είχαν φύγει από τα μάτια του.

Ήταν όμως συνέχεια κουρασμένος και ας έπινε το δυναμωτικό χυμό του από δαμάσκηνα. Τελικά το πήρε απόφαση. Τα διαολάκια έπρεπε να γίνουν σωστά δεινοσαυράκια. Τη δασκάλα τη Δανάη έφερε λοιπόν στο δρακόσπιτο και τη δεινοσαυρική αλφαβήτα έμαθε στα δίδυμα. Δειλά δειλά στην αρχή έγραφαν και διάβαζαν και η δασκάλα η Δανάη τους έβαζε άριστα δέκα.

Έγιναν σπουδαίοι και ξακουστοί δεινοσαυροεπιστήμονες κι έζησαν δυνατοί κι ευτυχισμένοι όλοι μαζί στο χαρούμενο δρακόσπιτο.

ΠΑΡΑΜΥΘΟΣΑΛΑΤΑ

Μια φορά κι έναν καιρό, τα τρία γουρουνάκια που έχτιζαν τα σπιτάκια τους συνάντησαν τα εφτά κατσικάκια στο δάσος, χωρίς τη μαμά τους.

- Πού είναι η μαμά σας; Ρώτησαν τα γουρουνάκια.

- Πήγε στη λαϊκή αγορά για ψώνια, απάντησαν τα κατσικάκια.

-Θέλετε να έρθετε στην εκδρομή που θα κάνουμε;

- Πολύ ευχαρίστως, απάντησαν εκείνα.

Έτσι ξεκίνησαν. Στο δρόμο τους συνάντησαν την Κοκκινοσκουφίτσα που μάζευε λουλούδια. Τον Κοντορεβυθούλη που έριχνε ψίχουλα στον δρόμο, τον Τζακ που προσπαθούσε να ανεβεί στη φασολιά χωρίς να τα καταφέρνει. Τους κάλεσαν κι αυτούς στην εκδρομή.

Ξαφνικά πετάχτηκε μπροστά τους ο Πινόκιο που προσπαθούσε να πείσει τη χελώνα ότι είναι πιο γρήγορη από τον λαγό. Όλοι του είπαν να αφήσει τα ψέματα και να πάει μαζί τους.

Καθώς προχωρούσαν εμφανίστηκε από το πουθενά ο Αλαντίν και με το μαγικό του χαλί, τους πήγε σ' ένα ξέφωτο με μια υπέροχη λίμνη.

Τραγουδώντας και γελώντας ήρθε και η Χιονάτη κουβαλώντας πάρα πολλά φαγητά και γλυκά. Όλοι άρχισαν να παίζουν. Τα τρία γουρουνάκια και τα εφτά κατσικάκια έπαιζαν ποδόσφαιρο. Η Κοκκινοσκουφίτσα και η Χιονάτη κυνηγητό. Ο Αλαντίν και ο Πινόκιο κρυφτό. Ο Τζακ με τον Κοντορεβυθούλη έκαναν βαρκάδα.

Ξαφνικά εμφανίστηκε από το δάσος ο κακός ο λύκος και όρμησε πάνω στη Χιονάτη, με τα μεγάλα σουβλερά δόντια του. Όμως οι εφτά νάνοι έδρασαν αστραπιαία και με ένα μεγάλο σκοινί έδεσαν χειροπόδαρα τον κακό λύκο και τον πέταξαν στη λίμνη.

Αν και ήταν μικροκαμωμένοι έγιναν ήρωες γιατί έσωσαν όλους τους φίλους τους. Και ζήσαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα...

Οι στιγμές μας

ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ!!!!